

روزشمار جنگ

شنبه

۱۲ مرداد ۱۳۶۴

۱۵ ذیقده ۱۴۰۵

۳ اوت ۱۹۸۵

سیزده فروردین جنگنده دشمن به منطقه سایت و رادار دزفول حمله کردند که تلفات

چندانی در پی نداشت. یکی از جنگندها سرنگون و خلبان آن کشته شد.^(۱)

در این حال، خبرگزاری آلمان‌غربی به نقل از بیانیه نظامی عراق گزارش داد: «عراق با انتشار بیانیه شماره ۱۹۱۶ اعتراض کرد که این کشور طی درگیری‌های روز شنبه ۱۳۶۴/۵/۱۲ در جبهه‌های جنگ، یکی از هواپیماهای خود را از دست داده است.»^(۲)

خبرگزاری جمهوری اسلامی یادآور شده است که پس از قطع حملات هوایی عراق به مناطق مسکونی شهرهای کشورمان، این چهارمین جنگنده دشمن است که با آتش پدافند تقویت شده رزمدگان اسلام سرنگون می‌شود. حکومت عراق فقط به سقوط دو فروند از جنگنده‌هایش اعتراف کرده است. سه فروردین از جنگنده‌های دشمن در خاک ایران و یک فروند آن در خاک عراق سرنگون شده است. دو تن از خلبانان این هواپیماها نیز به اسارت درآمدند.^(۳)

همچنین به گزارش خبرنگار کیهان از ارومیه، چند فروردین جنگنده عراقی در ساعت‌های ۱۵:۳۰ و ۱۵:۴۵ در آسمان ارومیه و در ساعت ۱۵:۰۵ در آسمان سلاماس دیوار صوتی شهر را شکستند.^(۴)

عراق اعلام کرد که نیروی دریایی این کشور امروز دوبار پیاپی به حوزه نفتی "توروز" در رأس شمالی خلیج‌فارس حمله کرده و به طور دقیق دو چاه و یک پمپاز نفت را مورد اصابت قرار داده است.^(۵) یک اطلاعیه نظامی ارتش عراق زمان دو حمله را ۶:۴۰ و ۶:۵۵ بامداد ذکر کرده است.^(۶) از سوی دیگر، به نوشته خبرگزاری جمهوری اسلامی: «اولین گزارش‌ها وقوع انفجار در حوزه نفتی نوروز را تأیید می‌کرد، اما با گزارش‌های تکمیلی واصله از جزیره خارک، مشخص گردید نیروهای عراق موشکی را به طرف سکوی نفتی نوروز رها کرده‌اند که موشک در حوالی این حوزه در آب منفجر شده و خوش‌بختانه هیچ‌گونه خسارتی در بر نداشته است.»^(۷)

در سیر مراحل آماده‌سازی عملیات بزرگ (فاو)، امروز نیز جلسه‌ای در قرارگاه خاتمالانبیاء^(ص) با حضور علی شمخانی و رحیم صفی و چند تن از مسئولان واحدهای ستادی این قرارگاه تشکیل شد. در این جلسه پیشرفت امور مهندسی در منطقه حاشیه ارونده و نیز خارج کردن مردم از این منطقه باز هم مورد بحث قرار گرفت و در این موارد توافق شد:

- ضرورت احداث چند جاده همراه با خاکریز.
- احداث خاکریز روی همه جاده‌های در دید.
- زیرسازی مواضع توپخانه.
- ساخت چهار پل دوبهای.
- خارج کردن مردم از منطقه حاشیه ارونده.^(۸)

همچنین قرار شد به منظور رعایت مسائل حفاظتی، خارج کردن مردم در دو مرحله انجام شود؛ در مرحله اول - که یک ماه بعد اقدام می‌شود - از شهر آبادان تا اول پیچ بهمن‌شیر و در مرحله بعدی - که دو ماه بعد خواهد بود - منطقه دوم که در پایین منطقه اول واقع شده‌است، تخلیه شود.^(۹)

اما در کنار این طرح، جهت عادی کردن وضعیت منطقه و منحرف ساختن ذهن دشمن از تحولاتی که شاهد آن است، این تصمیم نیز گرفته شد که نه تنها فعلاً از اخراج مردم خودداری شود، بلکه حضور آنان را تا حواشی اروندرود نیز گسترش دهند و "خرماچینی" بهانه و عامل و زمینه‌ساز و پوشش این حضور باشد. حفاظت موظف گردید طرح مورد نیاز برای اجرای این اهداف را آماده کند و به مورد اجرا گذارد. این آثار در تصمیم‌گیری امروز قرارگاه مدنظر بوده‌است:

- ۱- عادی ساختن وضعیت منطقه.
- ۲- ایجاد پوشش برای فعالیت‌های مهندسی و تردد یگان‌ها.
- ۳- به کارگیری مردم جهت کمک به فعالیت‌های مهندسی از قبیل لاپرواژی نهرها، ترمیم سواحل ارونده [...] . البته حضور مردم بی‌اشکال نیست و پیش‌بینی می‌شود که تردد‌هایی نیز در ارونده و ارتباط با دشمن صورت بگیرد، با این حال این امر ضروری تشخیص داده شد، اما برای جلوگیری از پی‌آمدهای منفی آن، واحد اطلاعات موظف شده که قوانین و آیین‌نامه‌های ضروری را تنظیم کند؛ از جمله این که مردم را با شناسایی و صدور کارت‌های مشخص، به منطقه راه بدهند. گفتنی است که سپاه بعد از تحویل گرفتن خط از ارتش و ژاندارمری، دوازده پست دژبانی جهت کنترل تردد مردم و عبور وسایل نقلیه احداث کرده‌است.

به نظر حاضران در جلسه، خرم‌چینی به وسیله مردم با توجه به این فصل - که هنگام برداشت خرما است - بیشترین تأثیر را در عادی‌سازی دارد.^(۱۰)

۴۸۰

در پی دعوت فرماندهی سپاه از همه فرماندهان یگان‌ها و قرارگاه‌ها (در ۱۳۶۴/۲/۲۳) برای انجام دادن "عملیات محدود"، تیپ الغدیر نیز اجرای یک تک محدود در "هور" با هدف تصرف پاسگاه "الیج" عراق را در نظر گرفت که امروز آخرین شناسایی‌های خود را در این خصوص به پایان رساند. در گزارش مربوط به این شناسایی‌ها آمده است:

«جهت کسب اطمینان بیشتر به راه‌کارهای عملیات، آخرین شناسایی صورت گرفت که [راه‌کارهای مورد نظر] مسئله خاصی نداشت، اما مشاهده شد که دشمن مقداری مهمات اضافی در پاسگاه الیج آورده و بر تعداد بشکه‌های انفجاری افزوده است. به نظر می‌رسد احتیاط لازم برای حفاظت در امور شناسایی، نقل و انتقال نیرو و عکس هوابی رعایت نشده.* در هر حال، تدبیر نیروهای شناسایی و انتخاب آبراههای فرعی (غیر از آبراههای اصلی) این بوده است که چنانچه دشمن عملیات را فهمیده، بتوان از آبراههای فرعی استفاده کرد.»^(۱۱)

یادآوری می‌شود شناسایی منطقه این عملیات از ۱۳۶۴/۴/۱۴ آغاز شده است و به این ترتیب حدود یک ماه طول کشیده است. این مدت برای شناسایی یک عملیات محدود زمان کمی نیست، اما وقتی که به ویژگی‌های منطقه عملیاتی و سابقه حضور یگان عمل‌کننده در آن توجه شود، مشخص می‌گردد که فعالیت‌های شناسایی با قوت و سرعت خاصی انجام می‌شده است.**

سابقه حضور تیپ الغدیر در هور به ۱۳۶۴/۴/۱۱ برمی‌گردد. قبل از این و پس از عملیات بدر، تیپ الغدیر با توجه به تلفات و ضایعاتی که در این عملیات متحمل شده بود، در منطقه شلمچه و تحت امر قرارگاه نوح به بازسازی مشغول بود. در تاریخ ۱۳۶۴/۴/۱۱ در پی ابلاغ مأموریت از قرارگاه خاتم الانبیاء^(۱۲)، این تیپ جهت اجرای عملیات در هورالهویزه و تصرف پاسگاه الیج، زیر امر قرارگاه سلمان [قرارگاه فرماندهی هور] قرار گرفت، به همین دلیل خط پدافندی تیپ ویژه شهدا در محور "شط علی" تحويل این یگان گردید تا هرچه سریع‌تر برای عملیات آماده شود.

* به این ترتیب، اختلال حساسیت دشمن وجود داشت، بدلیل همین احتمال، چند روز قبل از عملیات، نیروهای خودی در آبراههای کمین‌هایی گذاشتند تا در صورت نفوذ نیروهای دشمن به مواضع ما، از ضربه‌پذیری و غافل‌گیری خودی جلوگیری شود.^(۱۳)

** ضمیمه دارد؛ ضمیمه گزارش ۴۸۰: گزارشی از شناسایی در هور ۷۶.

قبل از واگذاری این منطقه به تیپ الغدیر، لشکر ۲۵ کربلا در دو عملیات قدس ۱ و ۲ با تصرف چند پاسگاه آبی خاکی دشمن، مواضع خودی را به پاسگاه الیج و منطقه حساس "البيضه" نزدیکتر کردند. مأموریت تیپ الغدیر در واقع ادامه و تکمیل این دو عملیات است. در اجرای عملیات روی پاسگاه "الیج" این مقاصد نیز در نظر گرفته شده است:

۱- نزدیک‌تر شدن به البيضه؛ (پاسگاه الیج در سمت چپ پاسگاه بالله و نزدیکی البيضه قرار دارد).

۲- تأمین بیش‌تر جاده خندق.

۳- تأمین بیش‌تر جناح راست خط پدافندی که احتمال دارد دشمن با اتکا به خشکی‌های موجود در این محور با نزدیک شدن به مواضع خودی، آن را به خطر بیندازد.

۴- محدود‌تر شدن خط پدافندی خودی و تقلیل پاسگاه‌های روبروی آب.

منطقه عملیات واقع در هورالهویزه، در شمال منطقه عملیاتی بدر و در شرق البيضه قرار دارد.^(۱۳)

۴۸۱

در این خصوص که ایران سلاح‌های مورد نیاز جنگ را چگونه تأمین می‌کند، روزنامه کویتی "الانباء" نوشته است: «ایران اخیراً به یک محمولة بزرگ موشک‌های زمین به هوا دست یافته‌است». این روزنامه به نقل از منابع وزارت خارجه ایتالیا افزوده است: «ایران از موشک‌های مورد ذکر، در عملیات جنگی اخیر در جبهه‌های شمالی استفاده کرده است. [...] هدف ایران از خریداری این موشک‌ها، آماده ساختن نیروهای ایران جهت انجام یک رشته عملیات گسترده در پایان ماه جاری می‌باشد». به نوشته این روزنامه، این عملیات با نام "قدس ۵" انجام خواهد شد.^(۱۴)

روزنامه "تیوبورک تایمز" نیز با اشاره به ماجرای اخیر محاکمه افرادی که در صدد قاچاق سلاح به ایران بودند، نوشته است: «ظاهراً ایران در تلاش خود جهت به دست آوردن سلاح‌های امریکایی تا آن‌جا پیش رفته است که یک مقام رسمی برای خرید اسلحه قاچاق به امریکا فرستاده است. "حسین. م. آذر" - که ادعا می‌شود یک مقام رسمی ایران است - یکی از شش نفری است که توسط مأموران فدرال دست گیر شده‌اند و دولت امریکا گفته است که آن‌ها نقشه قاچاق بیش از ۷۵ میلیون دلار موشک‌های پیشرفته و دیگر سلاح‌ها به ایران را داشته‌اند. گفته می‌شود که آذر خود را یک مقام رسمی دولت ایران معرفی کرده است. مقامات فدرال موقعیت رسمی آذر را به طور علنی تأیید نکرده‌اند، ولی به‌طور خصوصی شواهدی به دادستانی ارائه داده‌اند که ادعای آذر را تأیید می‌کند.»^(۱۵)

۴۸۲

آقای "امامی کاشانی" عضو شورای نگهبان و رئیس هیئت مرکزی ناظرات بر انتخابات، در آستانه انتخابات ریاست جمهوری در یک مصاحبه مطبوعاتی به چگونگی گزینش و چگونگی

رد صلاحیت نامزدهای ریاست جمهوری اشاره کرد و باقی ماندن تنها سه نفر واجد صلاحیت را ناشی از نقص قانون اعلام و اظهار امیدواری کرد که این نقص را مجلس در آینده رفع کنند. وی در اظهارات خود گفت: «انتخابات ریاست جمهوری در اصل ۹۸ قانون اساسی نظارت‌ش به عهده شورای نگهبان است، همچنین در اصل ۱۱۵ و ۱۱۰ اشاره به نظارت شورای نگهبان شده است. قانون اساسی در اصل ۱۱۰ که مربوط به اختیارات رهبر و مقامات رهبری است، در یکی از بندها می‌گوید: "صلاحیت کاندیدای ریاست جمهوری را وقتی شورای نگهبان نیست، رهبر تأیید می‌کند و وقتی که شورای نگهبان تشکیل شد، شورای نگهبان تأیید می‌کند" یعنی در اصل، شورای نگهبان مقام رهبر است. در تعیین صلاحیت‌ها، در اصل ۹۸ و ۱۱۵ نظارت به عهده شورای نگهبان است و براساس وظیفه‌ای که دارد، دو نفر را طبق قانون به هیئت مرکزی انتخابات که هفت نفر می‌باشد، معرفی می‌کند. شورای نگهبان این جانب و آقای بیژنی که از حقوق‌دان‌ها می‌باشد را انتخاب کرده است و بعد هم آقایان گلپایگانی و فیضی که در دیوان عدالت اداری هستند و آقایان لبانی، نژادحسینیان و اشعری را شورای نگهبان تعیین کرده که جمعاً این هفت نفر نظارت بر انتخابات را به عهده گرفته‌اند.»

وی افزود: «نکته‌ای که باید عرض کنم این که آراء ملت همان طور که هست، در محدوده قانون اساسی انعکاس پیدا کند؛ یعنی اگر بخواهند مردم به کسی رأی دهند که در قانون اساسی واجد شرایط نیست، شورای نگهبان جلو این رأی را می‌گیرد و آراء ملت را حفظ می‌کند، لذا از اول، صلاحیت کاندیداهای را تأیید می‌کند و تا به آخر که رسیدگی به وضع شکایات می‌باشد، ادامه می‌دهد.»

وی در پاسخ به سؤال یکی از خبرنگاران در مورد علت انتخاب سه نفر از میان ۵۰ کاندیدای ریاست جمهوری، پاسخ داد:

«دلیل اساسی این را نقص قانون می‌دانم، برای این که در قانون آمده اعضای شورای نگهبان، شورای عالی قضایی، دولت و مجلس اگر می‌خواهند کاندید شوند، باید استعفا دهند. این استعفا دادن محظوظاتی پیش می‌آورد، زیرا اگر در انتخابات ریاست جمهوری انتخاب نشوند، به سادگی نمی‌توانند به کار خود بازگردند [...] از سوی دیگر، قانون اساسی می‌گوید کسانی که می‌خواهند کاندیدای ریاست جمهوری شوند باید از "رجال سیاسی و دارای حسن سابقه و [... باشند"، از آنجایی که کسانی که خود را سیاسی - مذهبی نشان داده‌اند و سابقه خوب هم دارند، بر سر کارهای مهم هستند که در صورت کاندیدا شدن باید استعفا دهند، این ماده قانون از علت‌های مهمی بود برای اشخاصی که سرشناس بودند و برای شورای نگهبان نیز مشخص است که صلاحیت ریاست جمهوری دارند، ولی به خاطر همان نقص قانون، نتوانستند کاندید شوند. من فکر می‌کنم دره دوره آینده، مجلس چنین

قانونی را حذف کند. از سوی دیگر، اشخاصی نیز آمدند که غالب آن‌ها شناخته نشده بودند، ممکن است ثبوتاً صلاحیت هم داشته باشند ولی به علت معلوم نبودن حسن سابقه، صلاحیت آن‌ها برای شورای نگهبان محرز نشده است.

وی تأکید کرد: «مردم باید توجه کنند که ریاست جمهوری و تأیید آن غیر از تأیید نماینده مجلس است. در انتخابات نماینده‌گان مجلس، شورای نگهبان اگر نقطه تاریکی ندید، بنابر صحبت می‌گذارد ولی در ریاست جمهوری ده شرط در قانون اساسی دارد که یکی از آن‌ها حسن سابقه است که باید برای شورای نگهبان و ملت محرز شود.»

امامی کاشانی در پاسخ به سؤال خبرنگار کیهان عربی در مورد علل رد صلاحیت مهندس بازرگان، گفت: «شورای نگهبان تمام نقاط مثبت و منفی آقای بازرگان را رسیدگی کرده و بعد از جمع‌بندی در شورا مطرح و بحث نمود و آنچه را که قانون اساسی تکلیف کرده، طبق شرایطی که کاندیداها باید داشته باشند، با توجه به سابقه و مطالب ایشان رأی نیاورند و اگر لازم باشد برای ملت منعکس می‌کنیم.» وی در پاسخ به سؤال خبرنگار کیهان در مورد مطالب وزیر کشور (آقای ناطق‌نوری) در خصوص بازرگان، گفت: «من به وزیر کشور تلفن کردم، وی گفت در جمعی - که فکر می‌کنم از بخشداران یا فرمانداران بوده - سؤال کردن و آن‌جا گفته‌اند که برای چه بازرگان تأیید نشده. این که روزنامه نقل کرده، تا چقدر جامع بوده و یا نبوده، استنباط وزیر کشور بوده است و ما در اختیار کسی نگذاشته‌ایم.»

خبرنگار کیهان پرسید: «با توجه به سوژه دادن دست ضدائقلاط، بهتر نبود بازرگان را تأیید می‌کردید؟» آقای امامی کاشانی: «همان طور که امام در پیام ۲۲ بهمن در مورد شورای نگهبان فرمودند، تا به حال تحت تأثیر جوّ قرار نگرفته است؛ فقه اسلام و قانون اساسی را جلوش می‌گذارد و جلو می‌رود؛ در قانونی هم که در مجلس تأیید می‌کنند، کار به جوّ ندارد؛ اصولاً شورای نگهبان مصلحت‌اندیشی نمی‌کند.»^(۱۶)

* * *

ضميمة ۴۸۰: گزارش از شناسایی در هور

در مورد سابقه و چگونگی انجام دادن شناسایی‌ها، این مطالب گفتنی است: چند روز بعد از ابلاغ مأموریت به تیپ الغدیر، در تاریخ ۱۳۶۴/۴/۱۴ واحد اطلاعات و عملیات این تیپ کار شناسایی در هور را مورد بررسی قرار داد و در نهایت چهار آبراه مهم و قابل استفاده برای عملیات در نظر گرفته شد، به این ترتیب که از تاریخ ۱۳۶۴/۴/۱۵ کار خود را روی دو آبراه "حضرت رسول^(ص)" و "آبراه حمزه سید الشهداء^(ع)" آغاز کرد، سپس از ۱۳۶۴/۴/۲۷ "آبراه تبوک" را مورد شناسایی قرار داد و پس از آن با توجه به عکس هوایی و مشخص شدن یک آبراه دیگر ("آبراه امام علی^(ع)")، شناسایی در این چهار محور صورت گرفت:

در محور محمد رسول الله^(ص) با استفاده از بلم و سلاح‌های سبک از قبیل کلت، نیروهای شناسایی تا سیصد متري دشمن رفتند و برای توجیه و آشنا شدن نیروهای غواص، آن‌ها را به همراه خود به جلو می‌برندند. کلاً این محور حدود ده بار شناسایی شد.

در محور حمزه سیدالشهداء^(۴)، وضعیت شناسایی به لحاظ دفعات و مدت زمان شناسایی، مشابه محور محمد رسول الله^(ص) بود.

محور امام علی^(۴)، محور بسیار حساسی است، زیرا با استفاده از زبرهای که در سمت چپ محور حمزه و پاسگاه الیج قرار داشت، می‌توان دشمن را دور زد و از یک کیلومتری پشت پاسگاه الیج بیرون آمد. حداقل ده بار شناسایی در این محور صورت گرفت.

محور آبراه توبک معروف به "فاطمه‌زهرا"^(۵) به مقابله پاسگاه "ترابه" واقع شده و انتهای آن به پاسگاه الیج رسید، حساسیت ویژه‌ای داشت و چون دشمن احتمال تک را به آن جا می‌داد، همواره بر روی آن ثبت تیر و اجرای آتش داشت، لذا استفاده از نیروهای پشتیبانی و تحریب را در این محور به دقت مورد نظر قرار دادند و از طرفی جهت انجام دادن شناسایی، از نیروهای عرب‌زبان نیز استفاده شد.

شناسایی‌های انجام شده نشان می‌داد: همه موانع دشمن در آبراه توبک قرار دارد، چرا که دشمن احتمال هجوم از سایر آبراه‌ها را نمی‌داند. این موانع عبارت بود از: شش تا هفت صد مترا میدان مین و بشکه‌های دویست خصوصاً در انتهای آبراه، نزدیک پاسگاه دشمن؛ حدود هفت صد مترا خاردار خاتمه دارند و می‌توانند هجوم را در این محدوده متوقف کنند. همچنین مواد آتش‌زا (فوگاز).

همچنین تجهیزات تعییه شده در پاسگاه الیج چنین بود: دو دستگاه تک لول ضدھوابی؛ دو قبضه خپاره‌انداز ۸۱ و ۸۲ میلی‌متری و مهمات کافی جهت ۴۸ ساعت مقاومت. به لحاظ نیرو، گردان سوم از تیپ ۷۰ کماندویی "حدیفه" در منطقه مستقر بود.^(۶)

منابع و مأخذ روزشمار ۱۳۶۴/۵/۱۲

- ۱- سند شماره ۱۰۹۷ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ: دفترچه ثبت جنگ، راوی قرارگاه خاتم الانبیاء^(۷) (محسن رخصتطلب)، ۱۳۶۴/۵/۱۲، ص. ۱۳۲.
- ۲- روزنامه کیهان، ۱۳۶۴/۵/۱۵، ص. ۱۸.
- ۳- همان.
- ۴- روزنامه کیهان، ۱۳۶۴/۵/۱۳، ص. ۱ و ۳۰.
- ۵- Streedhar – Kailkoul, tanker war (New Delhi: A.B.C Publishing house) p.38
- ۶- واحد مرکزی خبر صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، بولتن "رادیوهای بیگانه"، ۱۳۶۴/۵/۱۴، ص. ۱، رادیو بغداد.
- ۷- خبرگزاری جمهوری اسلامی، نشریه "گزارش‌های ویژه"، شماره ۱۳۷، ۱۳۶۴/۵/۱۳ (۱۳۶۴/۵/۱۳)، ص. ۵، روزنامه کویتی "الانباء"، ۱۳۶۴/۵/۱۲.
- ۸- مأخذ ۱۵، صص ۱۱ و ۱۲، خبرگزاری کویت از واشنگتن.
- ۹- مأخذ ۱۶، صص ۱ و ۲۰.
- ۱۰- مأخذ ۱، صص ۱۳۴ و ۱۳۵.
- ۱۱- سند شماره ۰۶۳۴ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ: "انتخاب منطقه عملیاتی فدک (فاؤ)"، (از مجموعه گزارش‌های نبرد بزرگ والفتح)، گزارش راوی قرارگاه خاتم در عملیات والفتح (دادو رنجبر)، ص ۵۵.
- ۱۲- همان، پاورپوینت ص. ۷.
- ۱۳- همان، ص ۳.
- ۱۴- خبرگزاری جمهوری اسلامی، نشریه "گزارش‌های ویژه"، شماره ۱۳۷، ۱۳۶۴/۵/۱۳ (۱۳۶۴/۵/۱۳)، ص. ۵، روزنامه کویتی "الانباء"، ۱۳۶۴/۵/۱۲.
- ۱۵- مأخذ ۷، صص ۱۱ و ۱۲، خبرگزاری کویت از واشنگتن.
- ۱۶- مأخذ ۴، صص ۱ و ۲۰.
- ۱۷- مأخذ ۱۱، صص ۶ و ۷.

روزشمار جنگ

یکشنبه

۱۳ مرداد ۱۳۶۴

۱۶ ذیقده ۱۴۰۵

۱۹۸۵ اوت ۴

۴۸۲

بامداد امروز نیروهای دشمن در منطقه عملیاتی "قدس ۱" در شمال "هورالهوبیزه"، با پشتیبانی آتش توپخانه و به کارگیری چند هلی کوپتر دست به یک پاتک زدند، ولی رزمیندگان خودی با اجرای به موقع آتش، تعدادی از قایقهای دشمن را منهدم و شماری از نیروهای مهاجم را اسیر کردند و تلفاتی نیز به آن‌ها وارد آوردند. به گزارش روزنامه کیهان، یکی از اسیران عراقی گفته‌است که هلی کوپتری که امروز هدف آتش پدافتند نیروهای اسلام قرار گرفته، حامل چند تن از افسران اطلاعاتی ارتش بوده‌است که همگی آن‌ها کشته شده‌اند. در این عملیات تعدادی از قایقهای دشمن سالم به غنیمت گرفته‌شد.^(۱)

۴۸۴

به گزارش یک نشریه داخلی سپاه، در دو هفتۀ گذشته (۱۳۶۴/۵/۱۳ تا ۱۳۶۴/۵/۱۴) در گیری‌هایی بین نیروهای خودی و ضدانقلاب در مناطق نقدۀ پیرانشهر، اشنویه، بانه و تکاب روی داده‌است. در این در گیری‌ها، از نیروهای دشمن حداقل ۴۸ تن هلاک و ۴۵ تن اسیر شده‌اند و یک تن نیز زخمی شده‌است. از نیروهای خودی هم دو تن شهید، دو تن مفقود و ۱۵ تن اسیر شدند.^(۲) گزارش‌های دیگر حاکی است که جسد "استاد حسن" فرمانده هیز افشار حزب دمکرات در میان کشته‌شدگان می‌باشد.^(۳)

۴۸۵

در پی ادعای روز گذشته عراق مبنی بر این که میدان نفتی نوروز را مورد تهاجم قرار داده‌است^(۴) و با توجه به انعکاس وسیع آن در رادیوهای بیگانه، خبرگزاری جمهوری اسلامی امروز در تماسی با دفتر "محمد غرضی" وزیر نفت، کسب اطلاع کرده که طبق گزارش‌های رسیده از جزیره خارک، نیروهای عراقی موشکی را به طرف سکوی نفتی نوروز شلیک کرده‌اند که در حوالی این سکو در آب منفجر شده و هیچ‌گونه خسارتی نداشته‌است.^(۵)

۴۸۶

ناخدا محمدحسین ملکزادگان فرمانده نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران، در